



**PARLAMENT DE CATALUNYA**

**Núria de Gispert i Català**

Presidenta

# Trentè aniversari de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Palau del Parlament, 16 de maig de 2013

## **La presidenta**

Moltes gràcies. Conseller de la presidència, president Pujol, vicepresidenta de la mesa del Parlament, diputades i diputats, senyor Clotas, president de la corporació, directors de Televisió de Catalunya i Catalunya Ràdio, membres del consell de govern, exdiputats i exdiputades, amigues i amics, em plau adreçar-los unes paraules en aquest acte institucional de commemoració del trentè aniversari de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. I em plau fer-ho com a presidenta del Parlament de Catalunya, però també, i especialment, com a ciutadana d'un país que pot sentir-se orgullós del servei de ràdio i televisió públiques del qual gaudim.

Avui celebrem al palau del Parlament trenta anys farcits d'històries d'una ràdio i una televisió que han influït positivament en les nostres vides. Ens han acompanyat en el lleure, en la cultura, en el nostre creixement personal i col·lectiu, formant-nos i informant-nos. Per això, més enllà de les estadístiques d'èxit i de les fites que han marcat la trajectòria de la corporació en els seus trenta anys de vida, vull ressaltar les sintonies que ens marquen, les imatges i les veus que avui són patrimoni de tothom.

La història de la corporació és, fonamentalment, una història d'èxit i encerts. Ha estat un factor de construcció social i nacional, i no pas des de la segregació, sinó des de la voluntat de servir el nostre país en la seva diversitat. Mirant enrere, podríem concloure que aquest país seria molt diferent amb un escenari d'una no-corporació, si no hi hagués hagut aquesta empresa gegantina que celebra el seu trentè aniversari, així com els professionals i el públic que l'han feta possible.

Són una ràdio i una televisió de qualitat, que han ofert sempre una bona programació, contribuint així d'una manera ben remarcable a la riquesa del sistema audiovisual català, del qual han estat referents.



## PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Vull destacar el caràcter pioner de la corporació en molts àmbits, tant en continguts com en avenços tecnològics, i també la seva profunda imbricació en la realitat social de Catalunya i les comunitats de parla catalana.

El vídeo commemoratiu que hem vist és un conjunt de passatges que tots recordem i tenim presents en el nostre imaginari. Em vénen a la memòria noms de professionals, de programes, de sèries, la manera com els noticiaris ens arribaven als menjadors de casa nostra; recordo 'Nissaga de poder', 'Poble Nou', 'Dallas', abans ho comentàvem, aquella sèrie americana amb en J.R. i la Sue Ellen parlant en català i que va arribar a totes les cases; recordo els homes i les dones del temps, sobretot els homes, Antoni Castejón, Tomàs Molina, ara; les retransmissions esportives de Joaquim Maria Puyal... Qui no ha sentit Joaquim Maria Puyal no una, sinó cinquanta mil vegades? Recordo els vint anys de Catalunya Informació, que es van celebrar ara fa pocs mesos...

Permeteu-me, però, que em refereixi molt especialment a un exemple, jo diria, molt més remarcable, que és la marató de TV3. Diu molt del nostre país. Diu molt, també, de la corporació, dels seus professionals i de la seva capacitat de convocatòria i mobilització ciutadanes per a una finalitat molt meritòria. Altres ho han volgut copiar, però ningú no ha arribat a l'èxit i l'encert d'aquest programa, el nostre programa.

A ningú no se li escapa, en un moment en què parlem –i en parlem molt, ho ha dit el conseller de la presidència– de construir i consolidar estructures d'estat per a Catalunya, el paper tan decisiu que ha tingut la corporació en la nostra història col·lectiva, en el nostre autogovern, en la consolidació d'una identitat nacional que té un component marcadament cultural i integrador. Només caldria referir-se en aquest punt al seu paper de primer ordre en la normalització lingüística. El català i l'aranès, en els seus àmbits, han rebut un gran impuls en la seva reivindicació, en la seva promoció, en la difusió del seu ús social.

També vull recordar avui i aquí que fa un mes just també es podien haver celebrat els trenta anys de la primera llei de normalització lingüística. Com deia abans Higiní Clotas, també va ser una llei aprovada per unanimitat en aquell moment, i, com ell deia, era un parlament divers, un parlament plural, un parlament amb projectes de país diferents, però amb la llei de la corporació i la llei de normalització lingüística es van saber posar d'acord, i crec que ens en podem felicitar, perquè gràcies a aquell moment tenim ara el que tenim en el nostre país.



## PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

La vida de la corporació coincideix pràcticament amb la vida del nostre autogovern recuperat, i podem afirmar sense caure en el cofoisme gratuït que la una i l'altre han estat sempre a l'altura de la societat i la nació catalanes. Vull recordar, i ho vull fer a més perquè és aquí, que el president Pujol, que com ha dit abans el conseller de la presidència va ser l'impulsor d'aquesta llei, sempre defensava més autogovern, defensava més competències, defensava exprimir al màxim l'estatut del 1979, i deia que una nació no podia ser nació si no ho acceptava tot, i, per tant, el bo i el dolent. I recordo que ja l'any 80 i l'any 81 Catalunya ja tenia competències en matèria de salut i en matèria d'educació, competències que moltes comunitats autònomes no van tenir fins el 2002 i el 2003. I també recordo les competències en matèria de presons. Encara avui som els únics que les tenim. Ell deia: «Això no ens donarà vots, però ho hem de tenir si volem ser un país gran, un país de qualitat, i si volem ser una nació.»

La llei del 1983 de creació de l'ens públic Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i de regulació dels serveis de radiodifusió i televisió de la Generalitat de Catalunya – molt llarg, el títol, potser això no va ser un encert, és millor el d'ara, el de «mitjans audiovisuals»– és una fita legislativa que trenta anys després recordem pel que té d'incidència en la realitat del país, des de la institució que el representa, i que recordem també, i vull insistir en aquest punt, pel que va aportar a l'àmbit de la cohesió.

Ara vivim moments de crisi, moments de prova, moments d'exigència. També han de ser moments de continuïtat, de renovació del compromís amb la qualitat del servei públic. Permeteu-me que, més enllà dels dubtes, del pessimisme ambiental i de les turbulències econòmiques que patim, expressi la confiança en les pròpies forces i en el factor humà d'excel·lència, d'implicació, de professionalitat, de vocació, que ens han de permetre superar les mancances materials que actualment sofrem també pel que fa a la corporació. Ahir, al palau de la Generalitat, es van atorgar les vint-i-cinc creus de Sant Jordi a persones individuals i quinze plaques a entitats. I en el seu discurs, el president va dir que passàvem aquests moments dolents, aquesta situació de crisi, de crisi social, de crisi institucional, de crisi econòmica, però que l'havíem de superar entre tots i amb el talent de tots. I va dir, després de reconèixer-ne els valors, a les persones i les entitats que van rebre el guardó que les necessitem perquè el país se'n surti.

En aquest sentit, vull acabar expressant el nostre homenatge i la nostra gratitud a totes les persones que heu fet possible la corporació, les que ara la dirigeu i les que



**PARLAMENT DE CATALUNYA**

**Núria de Gispert i Català**

Presidenta

l'heu dirigit durant els darrers trenta anys, i us encoratjo a seguir oferint una ràdio i una televisió públiques capdavanteres, com ja ho eren en els seus inicis, competitives i, sobretot, compromeses amb la realitat social i nacional de Catalunya.

Moltes gràcies.